

Boxerklubben och BSI

BSI (Breed Specific Instructions) syftar till att motverka exteriöra och mentala överdrifter hos rashundar. Det är ett gemensamt nordiskt verktyg för domare och uppfödare, som kompletterar rasstandarderna och främjar hundars välfärd genom ökad medvetenhet i avel och bedömning. BSI har tillämpats vid svenska hundutställningar sedan 2009 men kallades då för SRD, Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar.

Från och med i år samlar Boxerklubben in BSI-data vid samtliga boxerspecialer i Sverige. Syftet är att långsiktigt kunna följa och analysera hälsorelaterade egenskaper hos rasen, med särskilt fokus på fyra områden: noslängd, näsborrar, hud och hals.

Totalt omfattar årets BSI-data 246 bedömningar fördelade på 155 individer. Två hundar har deltagit på samtliga boxerspecialer under året, medan 21 individer har varit med vid tre eller fler tillfällen. Totalt 47 individer deltagit på mer än en boxerspecial – men bara 13 av dem har fått exakt samma BSI-bedömning vid varje tillfälle. Det visar att bedömningarna kan variera, även för samma individ, vilket understryker vikten av att vi analyserar data i större mönster snarare än att dra slutsatser från enskilda resultat.

Samtidigt är det värt att notera att endast tre hundar har fått en bedömning i någon kategori som skiljer sig mer än två steg, vilket tyder på att bedömningarna ändå håller sig inom rimliga gränser.

Detta dokument sammanfattar årets BSI-data från Boxerklubben och visar hur bedömningarna kan användas för att följa rasens utveckling över tid.

Fyra fokusområden – vad mäts?

Vid varje utställning görs bedömningar enligt en standardiserad skala:

- **Noslängd:** Korrekt, något kort, kort eller alltför kort
- **Näsborrar:** Öppna, lindrigt knipna, måttligt knipna eller kraftigt knipna
- **Hud:** Korrekt, lindrigt missfärgad, missfärgad
- **Hals:** Korrekt, något kort eller något grov, kort eller grov

Dessa bedömningar är subjektiva – det handlar om domarens uppfattning. När övergår till exempel en näsborre från att vara lindrigt till måttligt knipt? Det är inte alltid glasklart. Men detta är inget nytt – hundutställning är en bedömnings sport, och variationen mellan domare är välkänd.

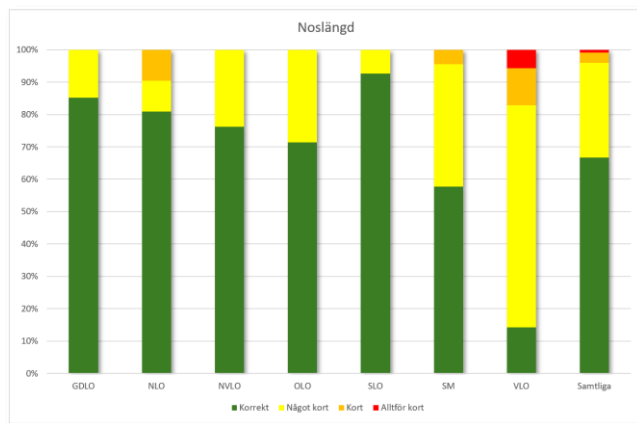
Hur hanteras variationen?

En enskild bedömning kan ge en missvisande bild. Men om flera domare gör samma bedömning av en hund ökar tillförlitligheten. Ju fler observationer vi samlar in, desto bättre kan vi se mönster och trender över tid.

Noslängden – Vad säger bedömningarna?

Noslängden är tydligt definierad i rasstandarden – den ska vara 1:2 – och skulle i teorin kunna mätas med millimeterprecision. Men i praktiken handlar det om en uppskattning: är nosen acceptabel, eller är den för kort? Bedömningen lagras som en siffra (för noslängd 1–4), vilket gör det möjligt att beräkna genomsnitt, procentfördelningar och skapa diagram och tabeller.

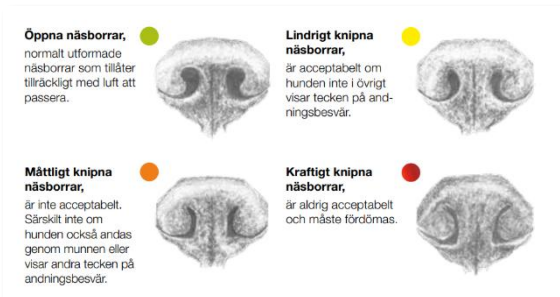
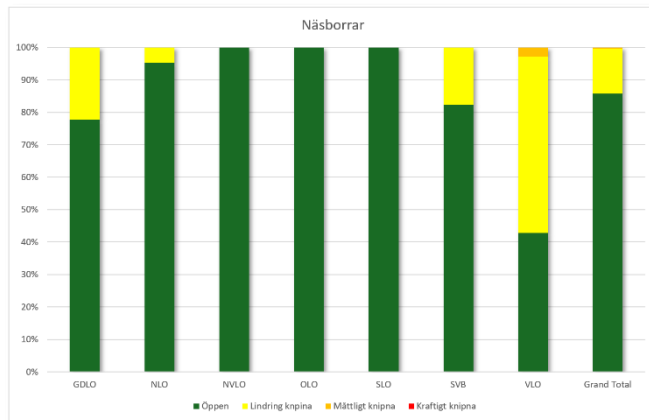
Ett exempel på detta är ett diagram över noslängd som visar att svenska boxrar generellt inte bedöms ha några större problem med för kort nos. Däremot syns tydliga skillnader mellan olika utställningar – vilket tyder på att domarna gör olika bedömningar, trots att hundarnas kvalitet bör kunna antas vara jämförbar.

Utställning	Korrekt	Något kort	Kort	Alltför kort
GDLO	23	4		
NLO	17	2	2	
NVLO	48	15		
OLO	20	8		
SLO	25	2		
SM	26	17	2	
VLO	5	24	4	2
Samtliga	164	72	8	2

Näsborrar

Vad gäller näsborrar så finns det i SKK:s BSI-dokument en tydlig bild på hur det ska bedömas och domarna ska ha haft denna som grund för bedömningen. I vilken grad så skett är oklart. Klart är dock att domarna inte anser att knipna näsborrar är ett stort problem i rasen, endast en hund har vid ett tillfälle fått bedömningen ”Måttligt knipna” och ingen hund har fått ”Kraftigt knipna”.

Utställning	Öppen	Lindring knipna	Måttligt knipna	Kraftigt knipna
GDLO	21	6		
NLO	20	1		
NVLO	63			
OLO	28			
SLO	27			
SVB	37	8		
VLO	15	19	1	
Grand Total	211	34	1	0

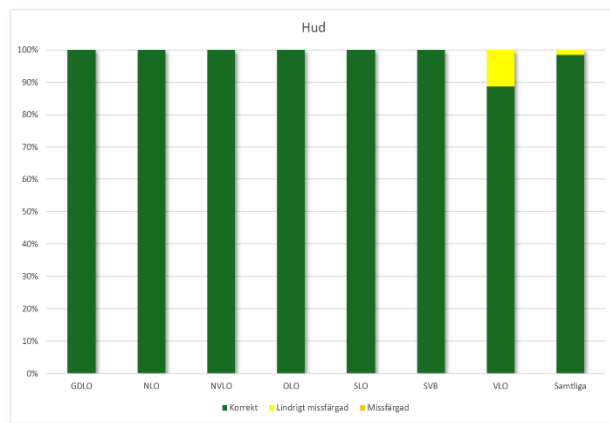
Källa: SKK:s Breed Specific Instructions (BSI) gällande överdrifter hos rashundar

Hud – Nästan alltid felfri, varför?

När det gäller hud bedöms hundarna enligt tre nivåer: korrekt, lindrigt missfärgad och missfärgad. Under året har dock bara två av dessa använts – korrekt och lindrigt missfärgad.

Det är anmärkningsvärt att endast en domare har rapporterat några hudproblem alls. Det kan betyda att hudproblem är ovanliga hos svenska boxrar, men det kan också bero på att bedömningen är svår att göra, eller att domarna har olika referensramar för vad som räknas som ett problem.

En möjlig förklaring är vädret. Just den utställning där hudproblem rapporterades var ovanligt blöt, vilket kan ha påverkat hur hundarnas hud såg ut. Intressant nog har samtliga hundar som bedömdes ha hudproblem vid det tillfället deltagit på andra boxerspecialer under året – utan att få samma bedömning där.

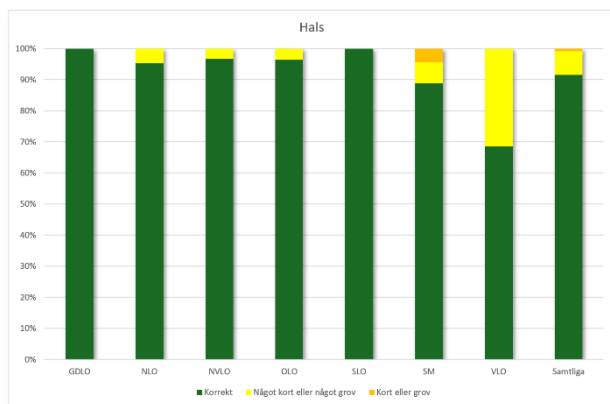

Utställning	Korrekt	Lindrigt missfärgad	Missfärgad
GDLO	27		
NLO	21		
NVLO	63		
OLO	28		
SLO	27		
SVB	45		
VLO	31	4	
Samtliga	242	4	0

Hals – ett mått med mer variation

Halsen bedöms enligt tre nivåer: korrekt, något kort eller något grov, samt kort eller grov. Under året har alla tre värden använts, men det mest avvikande – "kort eller grov" – har endast registrerats på två hundar, båda från samma utställning.

Precis som för andra mått syns en tydlig variation mellan olika utställningar. En av dem sticker ut särskilt mycket, vilket antyder att domarnas bedömningar kan skilja sig åt beroende på tillfälle och kontext – trots att hundarnas kvalitet sannolikt är jämförbar.

Utställning	Korrekt	Något kort eller något grov	Kort eller grov
GDLO	27		
NLO	20	1	
NVLO	61	2	
OLO	27	1	
SLO	27		
SM	40	3	2
VLO	24	11	
Samtliga	226	19	2

Hänger kvalitetsbetyg ihop med BSI-bedömning?

Kan man se ett mönster mellan hur generös en domare är med kvalitetsbetyg och hur hen bedömer BSI-måtten? Det är en intressant fråga – och svaret är mer komplext än man kanske tror.

För att kunna jämföra domare har vi utgått från antagandet att hundarna som deltar på olika boxerspecialer håller ungefär samma kvalitet. Tidigare analyser har visat att detta är ett rimligt antagande. Om det finns ett samband mellan kvalitetsbetyg och BSI-bedömning kan det påverka hur vi tolkar BSI-data i relation till hundens helhetsintryck.

Utställning	Betyg	Noslängd	Näsborrar	Hud	Hals
GDLO	4,00	1,11	1,22	1,00	1,00
NLO	4,14	1,29	1,05	1,00	1,05
NVLO	4,11	1,24	1,00	1,00	1,03
OLO	4,14	1,29	1,00	1,00	1,04
SLO	4,74	1,07	1,00	1,00	1,00
SM	4,49	1,47	1,18	1,00	1,16
VLO	4,23	2,09	1,60	1,11	1,31
Samtliga	4,26	1,38	1,15	1,02	1,09

Genom att omvandla kvalitetsbetygen till siffror kan vi räkna ut varje domares genomsnittliga bedömning. BSI-värdena är redan lagrade som siffror, vilket gör det enkelt att jämföra. Här är det viktigt att komma ihåg: höga siffror i kvalitetsbetyg är bra – men i BSI är det tvärtom, där är låga siffror bättre.

När vi tittar på resultaten ser vi att den domare som gav högst kvalitetsbetyg också var mest generös i sin BSI-bedömning. Men det motsatta gäller inte: den domare som gav lägst kvalitetsbetyg var inte den mest strikta i BSI. Faktum är att den hårdaste BSI-domaren gav högre kvalitetsbetyg än fyra andra domare.

Slutsats? Det verkar inte finnas något tydligt samband mellan hur domarna bedömer kvalitet och hur de tolkar BSI. Kanske beror det på att domarna fått olika information om BSI och hur det ska bedömas.

Framtida utmaningar

Två potentiella problem som kan uppstå framöver:

1. **Begränsad förbättringspotential:** Om ett mått som "hud" redan bedöms som praktiskt taget problemfritt, finns liten möjlighet att visa förbättring – även om hundarna faktiskt blir bättre.
2. **Förskjutning av baslinjen:** Vad som idag anses vara t ex "korrekt" noslängd eller "öppna" näsborrar kan i framtiden bedömas som "något kort" eller "lindrigt knipna". Om bedömningsnormen förändras över tid riskerar vi att missa faktiska förbättringar i populationen.

Bedömningarna i praktiken – vad säger variationen?

När vi granskar de olika måtten – hud, hals, näsborrar och noslängd – framträder ett tydligt mönster: variationen mellan utställningar är ofta större än variationen mellan hundarna. Det tyder på att domarnas tolkningar spelar stor roll, vilket i sig inte är konstigt i en bedömningssport.

Men det innebär också att vi behöver vara försiktiga när vi tolkar enskilda värden. För att kunna dra slutsatser om rasens utveckling krävs att vi ser på helheten – över tid, över flera domare och över många hundar. Då kan BSI-data bli ett kraftfullt verktyg för att följa trender, identifiera problem och i bästa fall visa på förbättringar i rasens hälsa och välfärd.

Alltså:

- Variation mellan domare är större än mellan hundar
- Enskilda värden bör tolkas med försiktighet
- BSI-data är mest värdefullt i större mönster

Slutsats

Genom att samla in och analysera BSI-data skapar Boxerklubben ett viktigt underlag för att följa rasens utveckling.

Ju fler observationer vi samlar in, desto bättre kan vi se mönster och trender över tid. Men det är tveksamt om en bedömning av enskild hund alltid ger en rättvisande bild.

Det är ett långsiktigt arbete där både statistik och bedömning spelar roll – och där insikten om metodens begränsningar är lika viktig som resultaten i sig.